

MATTHIJS, Marcel, letterkundige (Oedelem 11 januari 1899 - Brugge 30 augustus 1964)

Autodidact, oefende verschillende beroepen uit en eindigde als zelfstandige ondernemer. Tijdens de Eerste Wereldoorlog toegetroten tot het activisme, werd hij in 1918 aangehouden, maar zonder straf weer vrijgelaten. Na enige romans werd hij bekend door zijn novelle *De Ruitentikker* (1933). Gaandeweg had hij een eigen stijl verworven, in het algemeen, naturalistisch en zakelijk betogend soms meer romantisch, gericht op het scheppen van een bijzondere sfeer, zoals in zijn beste romans *Een Spook op Zolder* (1938) en *Wie kan dat begrijpen?* (1949). Toch was hij het sterkst in zijn novellen over arbeiders en zonderlingen, zoals *Mur Italië* (1935), *Doppen* (1935) en *Het Turksch Kromzwaard* (1936). Zijn proletarische kunst, waarin evangelische, communistische en soms anarchistische tendensen voorkomen, was deels kritiek op alle vormen van uitbuiting, huichelarij en verburgerlijking, deels een getuigenis van medelijden met alle verdrukten. Als mens was Matthijs een non-conformistisch christen en vurig nationalist. Gedurende de Tweede Wereldoorlog was hij burgemeester te Oedelem, wat hem na de bevrijding een paar jaren in de gevangenis bracht, maar niet verhinderde dat hij, toen hij eenmaal in zijn burgerrechten hersteld was, politiek bedrijvig bleef zolang hij leefde. Over zijn politieke opvattingen en ervaringen schreef hij de romans *Mensen in den Strijd* (1943) en *Onder de Toren* (1959).

LITERATUUR : F. Bonneure, *Marcel Matthijs* (1965).

ANDRE DEMEDTS